

Matkakertomus tohtoriopintotason talvikoulusta Osllossa

Osallistuin 24.–28.2.2020 Oslon yliopistossa järjestettyyn tohtoriopintotason viisipäiväiseen talvikouluun, jonka sisällytän tohtoriopintoihini. Kurssin nimi oli *Multiling Winter School 2020: Issues in second language learning (with)in marginalized populations: Research methods, language policy, teacher education, ideologies*. Kurssin teema liittyi tiiviisti väitöskirjaani, jossa tutkin samanaikaisesti suomen kieltä ja luku- ja kirjoitustaitoa opiskelevien aikuisten maahanmuuttajien suomen kielen taidon kehittymistä. Väitöskirjani aihepiiristä, vähän koulutetuista toisen kielen oppijoista, on maailmanlaajuisesti vain hyvin vähän tutkimusta, joten kurssi oli yleisesti painopisteeltään harvinainen ja sopi myös harvinaisen hyvin tutkimusaiheeseeni. Suurin syy siihen, että hain kurssille, oli kurssin vastuopettaja, amerikkalainen professori Martha Bigelow, joka on aihepiiriin ansioitunut tutkija ja tehnyt metodologisesti merkittävää työtä erityisesti laadullisen tutkimuksen parissa ja pedagogiikan ja tutkimuksen yhdistämisessä. Hän on myös asiantuntija vähän koulutettujen nuorten aikuisten etnografisessa kielenoppimisen tutkimuksessa. Hyödynnän omassa tutkimuksessani myös etnografista otetta, mutta tämä osio kaipasi (ja osittain kaipaa edelleen) vielä enemmän syventymistä ja tukea. Näistä syistä päätin hakea Norjaan talvikouluun, jonne minut ilokseni myös hyväksyttiin.

Kurssilla keskusteltiin erilaisista tutkimusmetodeista, tutkimusetiikasta ja teoreettisista viitekehyksistä erityisesti vähemmistöryhmiä tarkastelevan tutkimuksen näkökulmasta. Ennen kurssia meidän tuli myös lukea merkittävä määrä kurssin opettajien tutkimusta, josta keskusteltiin kurssin aikana monista eri näkökulmista. Erityisesti professori Bigelow'n tutkimus oli oman väitöskirjaprojektini kannalta relevanttia, ja kurssin kautta pääsin käsiksi sellaisiin artikkeleihin, joihin en ole muita reittejä pitkin saanut oikeuksia. Lisäksi jokaisen jatko-opiskelijan tuli pitää omasta väitöskirjaprojektistaan esitelmä ja kommentoida toisten esityksiä. Sain projektistani arvokasta palautetta, josta on hyötyä oman tutkimukseni edistämässä. Kannustavaa oli myös kuulla ihan vain se, että tutkimustani pidetään tärkeänä ja että palautteen mukaan olen tehnyt tähän asti työni hyvin. Toisten esitelmien kommentoiminen oli myös avartavaa, sillä kukaan kurssin muista jatko-opiskelijoista ei sitoutunut tutkimuksessaan samaan teoreettiseen tai metodologiseen viitekehykseen kuin minä. Jotta pystyin kommentoimaan toisten esityksiä, minun tuli ainakin jonkin verran siis perehtyä muiden abstrakteihin ja tutkimusten taustoihin. Koin tämän hyvin avartavaksi siltä kannalta, miten se auttoi minua asemoimaan oman tutkimukseni laajemmassa mittakaavassa. Sitä kautta myös käsitykseni etnografisen otteen käytöstä tutkimuksessani tarkentui. Lisäksi yleissivistykseni lisääntyi kurssilla: tietoni esimerkiksi norjalaisesta koulutusjärjestelmästä ja toisen kielen oppimisen tutkimuksesta kasvoi.

Majoituin Airbnb-majoituksessa. Asunto sijaitsi ihanteellisella paikalla tarpeisiini nähden: se oli yliopiston ja päärautatieaseman puolivälissä, eli käytännössä kaikkiin matkani kannalta oleellisiin kohteisiin oli alle kaksi kilometriä ja pystyin liikkumaan lähes kaikkialle kävellen. Asunnossa asui kaksi muuta naista, ja jaoin heidän kanssaan kylpyhuoneen ja keittiön, mutta jokaisella oli oma makuuhuone.

Päivät olivat intensiivisiä: kontaktiopetus oli suunnilleen kahdeksan tuntia joka päivä, minkä lisäksi melkein joka ilta meidän tuli jollain tavalla valmistautua seuraavaan päivään. Tiistaina kurssin järjestäjä kutsui meidät illalliselle, jossa tutustuin paremmin kaikkiin muihin osallistujiin. Tämän lisäksi parina iltana tapasin osaa muista kurssin osallistujista Oslon keskustassa. Olisi ollut hienoa

käydä Holmenkollenilla ja museoissa, erityisesti Munch-museossa, mutta aikataulu oli hyvin tiivis, joten minusta tuntui, että kaikki vapaa-aika olisi mennyt näiden nähtävyyksien kiertämiseen. Lisäksi olen kerran aiemmin jo käynyt lomamatkalla Oslossa ja tällöin vieraillut näissä kohteissa. Niinpä päätin käyttää vähäisen vapaa-ajan siihen, että tutustuin paremmin muihin osallistujiin. Oli hienoa tutustua ihmisiin ympäri maailmaa: kurssilaisia oli Etelä-Afrikasta, Keniasta, Marokosta, Turkista, Australiasta, Yhdysvalloista, Kanadasta sekä eri puolilta Aasiaa ja Eurooppaa. Mieltäni lämmitti erityisesti se, kuinka sain taas huomata, kuinka samanlaisia tunteita ja vaiheita väitöskirjaprojektiin ihmisillä maailmanlaajuisesti liittyy, vaikka käytänteissä on merkittäviäkin käytännön tason eroja. Tämän lisäksi yksi kurssin norjalaisista opettajista esitteli minut suomalaiselle kollegalleen, joka toimii Oslon yliopistossa apulaisprofessorina ja joka nojaa tutkimuksessaan samaan metodiin kuin minä. Sain tältä tutkijalta hyviä vinkkejä väitöskirjani kolmatta osatutkimusta varten. Keskustelu auttoi myös hahmottamaan tutkimusalani tilannetta Norjassa.

Tutkimusvierailu oli intensiivinen mutta antoisa. Tärkeimpinä eväinä oman urani ja tutkijuuteni kehittymisen kannalta kotiin viemisiksi jäivät professori Bigelow'hun ja muutamiin kurssitovereihin tutustuminen. Keskustelut olivat hedelmällisiä ja paikoin haastoivat minua erityisesti oman tutkimukseni asemoinnissa. Hienoa, että voin myös melko pian jatkaa näitä keskusteluja kasvotusten. Tänä vuonna olen menossa kahteen konferenssiin, joihin molempiin professori Bigelow ja osa kurssin muista osallistujista on tulossa. Sovimme tapaavamme näissä konferensseissa ja että jaamme yhden toisen jatko-opiskelijan kanssa esimerkiksi majoituksen. Pidän erittäin hyödyllisenä myös lukupakettia, joka meidän tuli lukea kurssia varten. Luetuista artikkeleista keskusteleminen oli todella tarpeellista oman väitöskirjan kirjallisuuskatsauksien tekemisen kannalta ja auttoi minua hahmottamaan, mitä tutkimukseni aihepiiristä ja tiedetään ja millaista tutkimusaukkoa voin omalla väitöskirjallani paikata.